

Mál nr. 28/2019**M og
V v/ ferðatryggingar greiðslukortatryggingar.****Ágreiningur um greiðslu bóta vegna slyss á ferðalagi 27. júlí 2018.****Gögn.**

Málskot, mótttekið 24. janúar 2019, ásamt fylgigögnum.

Bréf V, dags. 5. mars 2019, ásamt vátryggingarskilmálum og tjónskvittun frá V dags. 22. febrúar 2019.

Tölvupóstur V, dags. 13. mars 2019.

Bréf lögmanns M, sent með tölvupósti 19. mars 2019.

Tölvupóstur V, dags. 19. mars 2019.

Málsatvik.

Í málskoti kemur fram að M hafi keypt ferð til Ítalíu hjá ferðaskrifstofu frá 20.-30. júlí 2018. Hinn 21. júlí 2018 hafi M fótbrotnað illa og hafi verið rúmföst á sjúkrahúsi það sem eftir lifði ferðar, en hafi getað nýtt flugfarmaða sinn tilbaka til Íslands hinn 30. júlí 2018 þrátt fyrir alvarlegar afleiðingar fótbrotsins og aðgerð sem hún gekkst undir 27. júlí s.á.

M gerir í málskoti kröfu um að allur hennar ferðakostnaður verði bættur úr greiðslukortatryggingu hennar hjá V með vísan til gr. 4.6 í vátryggingaskilmálum þar sem fjallað sé um endurgreiðslu ferðar. M tiltekur í málskoti að hún telji allan ferðakostnað sinn falla þar undir, þ.e. flug til og frá Trieste, hótél í Feneyjum og á Lignano sem og ferðakostnað innanlands til Murano Burano. Einnig er gerð grein fyrir kröfu um greiðslu ferðakostnaðar maka á grundvelli gr. 4.5.1, þ.e. hótélkostnað hans sem féll til í Feneyjum á meðan á sjúkrahúsdvöl M stóð, sjúkradagpeningakröfu, auk greiðslu úr forfallatryggingu vegna tveggja fyrirhugaðra ferða M, annars vegar endurgreiðsla flugmiða vegna ferðar til Kaupmannahafnar sem M hafi ekki komist í vegna afleiðinga slyssins, sem og innborgun vegna veiðiferðar innanlands. Heildarkostnað tiltekur M sem kr. 596.152.

Í bréfi V dags. 5. mars sl. er gerð grein fyrir þeirri afstöðu félagsins að fallist hafi verið á bótaskyldu vegna tiltekins ferðakostnaðar M, þ.e. flug- og hótélkostnaður M sjálfur hafi verið bættur, sem og sjúkradagpeningar og endurgreiðsla ferðar til Kaupmannahafnar vegna forfalla. Einnig hafi verið greiddur kostnaður við hótél í Feneyjum sem maki M hafi þurft að leggja út. Frekari skýringar V komu fram í tölvupósti 13. mars sl. Þar kemur fram að V telur standa eftir ágreining um greiðslu ferðakostnaðar vegna ferðar M til Murano Burano og þess kostnaðar sem M hafi haft vegna fyrirhugaðrar veiðiferðar á Íslandi. Rök V fyrir höfnun greiðslu þess kostnaðar eru þau fyrst og fremst að í vátryggingaskilmálum, nánar tiltekið í gr. 4.6.1 og í 7. kafla vegna forfalla sé tiltekið að félagið greiði ferðakostnað og að þegar litið sé til orðskýringa í 3. gr. sömu skilmálum sé hugtakið ferðakostnaður skilgreint sem „fargjald og gistikostnaður“. Kostnaður við skoðunarferð frá Feneyjum sem og veiðiferð á Íslandi falli ekki undir slíkan kostnað og sé því ekki bættur úr greiðslukortatryggingu M. Einnig hafnar V greiðsluskyldu vegna annars kostnaðar maka en hótélkostnaðar sem hafi verið greiddur. V vísar til gr. 4.6.3 í skilmálum vátryggingarinnar þar sem endurgreiðsla ferðar annars en þess sem veikist eða slasast sé háð því að rjúfa þurfi ferð og fylgja viðkomandi heim og gildissvið vátryggingarinnar nái því ekki yfir aukakostnað sem maki M hafi mögulega haft vegna slyss hennar.

Í athugasemdum M með bréfi lögmanns hennar sem sent var með tölvupósti 19. mars sl. kemur fram að M vísar til þess að skilningur hennar á ferðatryggingu sinni hafi verið sá að hún mætti treysta því að allur ferðakostnaður sé bættur sem og sá aukakostnaður maka sem fallið hafi til vegna slyss hennar.

V gerði nefndinni grein fyrir í tölvupósti 19. mars sl. að félagið samþykkti ekki að úrskurðað væri um bótafjárhæðir í skilningi 2. mgr. 3. gr. samþykktar fyrir nefndina sem birtar eru í B-deild Stjórnartíðinda með auglýsingu nr. 1090/2005 og ítrekar áður framkomin sjónarmið félagsins vegna skilgreiningar á ferðakostnaði og túlkun á greiðsluskyldu vegna kostnaðar maka M.

Álit.

Í málinu er ágreiningur um greiðslu bóta vegna kostnaðar sem M hefur gert grein fyrir að hafi til stofnast vegna afleiðinga slyss hennar í Feneyjum 21. júlí 2018. Í ljósi þess að V féllst á bótaskyldu að hluta eftir að málið kom fyrir nefndina verður er rétt að tilgreina þá þætti sem virðast standa eftir vegna bótaskyldu V en nefndin getur eingöngu tekið afstöðu til bótaskyldu vegna tiltekinna liða en ekki ágreinings um mögulega fjárhæð bóta þar sem V hefur ekki samþykkt að nefndin úrskurði um slíkan ágreining, sbr. 2. mgr. 3. gr. samþykktu fyrir nefndina.

Ágreiningur um bótaskyldu lítur fyrst og fremst að því annars vegar hvaða kostnaður M teljist til ferðakostnaðar í skilningi gr. 4.6.1. og gr. 7.1. váttryggingarskilmála fyrir greiðslukortatryggingu M. Þar verður að líta til skýringarákvæðis 3. gr. sömu skilmál varðandi hugtök sem koma fyrir í skilmálunum þar sem kemur skýrlega fram að hugtakið „ferðakostnaður“ merki „fargjald og gistikostnað“. Í gögnum málsins verður ekki séð hvort eða að hve miklu leyti kostnaður við ferð til Murano Burano eða hluti kostnaðar við veiðiferð M innanlands feli í sér fargjald eða gistikostnað. Verður því ekki fallist á að sá kostnaður falli undir gildissvið greiðslukortatryggingar M.

Þegar litið er til réttar til endurgreiðslu ferðar skv. sömu skilmálum verður að líta til þess að gildissvið váttryggingarinnar hvað það varðar er skilgreint í gr. 4.6 þar sem kemur fram að þær bætur greiðast til þess sem þarf að liggja á sjúkrahúsi vegna alvarlegra veikinda eða slysa, sbr. gr. 4.6.1 en ekki til annarra nema þurfi nauðsynlega að rjúfa ferð og fylgja hinum sjúka heim, sbr. gr. 4.6.3. Verður því ekki fallist á að bótaskylda sé fyrir hendi úr váttryggingunni vegna endurgreiðslu ferðar maka M, enda ljóst að ferð var ekki rofin í þeim skilningi að þau hafi þurft að fara heim á öðrum tíma en fyrirfram var ákveðið.

Gildissvið váttryggingarinnar er skilgreint með fyrrnefndum váttryggingarskilmálum og verður ekki séð að sá kostnaður sem M telur óbættan vegna ferðarinnar falli undir gildissvið hennar þó upplýsingar liggi fyrir um að M og maki hennar hafi haft af slysaatviki hennar mikil óþægindi. Verður því ekki fallist á að fyrir hendi sé frekari bótaskylda hjá V.

Niðurstaða.

Ekki er fallist á bótaskyldu úr greiðslukortatryggingu M hjá V.

Reykjavík, 9. apríl 2019.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson lögm.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.